

[Weikop.]

organisationerne i ryggen, ikke vil kunne foretage handlinger udenom vareforsyningsudvalget?

Jeg er også noget betænkelig ved at blive mindet om, at nye produktionsreguleringer o. lign., således som der er sagt i fremsættelsestalen — og jeg ved ikke, om den højtærede minister her tænker på rationeringer eller lignende — kun kan gennemføres med vareforsyningsudvalgets tilslutning. Såvidt jeg ved, har vi ingen produktionsreguleringer nu. Tænker den højtærede minister på at gennemføre produktionsreguleringer, eller er der truffet nogen forberedelse dertil? Produktionsreguleringer hører en svunden tid til, og netop fordi ministeren peger derpå, må vi bl. a. ønske, at bemyndigelsen til produktionsregulering bliver taget ud af loven. Nu skal man naturligvis ikke se spøgelse ved højlys dag, men det er, ligesom også importreguleringen har spøget noget i krogene. Dette spøgelse var også fremme for godt et års tid siden, men statsministeren manede det da i jorden ved at erklære, at regeringen ikke forberedte importreguleringer eller lignende restriktioner. Statsministeren svarede dengang klart nej til importregulering og restriktioner, og nu vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om der forberedes importregulering eller restriktioner nu, med andre ord, om den højtærede handelsminister vil kunne give et lige så klart svar, som statsministeren gjorde det for et års tid siden.

Ministeren siger selv, at man fra alle sider finder det ønskeligt at afvikle restriktionerne, og det må vel betyde, at vi ikke skal have nye. Derfor er det, jeg spørger, om regeringen overvejer at indføre produktionsreguleringer, importregulering eller andre begrænsninger.

Det er iøvrigt beklageligt, synes jeg, hvad man ellers kan mene om tingene, at man ikke er nået frem til smidigere importreguleringer, for det har jo vist sig, at de ikke behøver at koste mere i valuta. Såvidt mig bekendt er der f. eks. i de sidste 9 måneder for tekstilvarer deponeret 28 mill. kr. mindre end de tilsvarende 9 måneder året forud; det betyder en forventet mindreimport på ca. 90 mill. kr. og en omsætningsnedgang antagelig på omtrent det dobbelte. Alt det er sket til trods for, at også den højtærede

minister på et vist tidspunkt nærrede ængstelse for, at importen ville stige på dette område — og der var vist også andre, der på et givet tidspunkt delte denne opfattelse.

Importreguleringens største svaghed er, forekommer det mig, at mange har følelsen af, at den er vilkårlig, og jeg vil hævde, at selv et nok så godt administrationsapparat ikke kan hindre, at følelsen af vilkårlighed opstår, det være sig med rette eller med urette. Mon ikke man f. eks. skulle overveje at give møbelimporten fri? Vi kan jo eksportere i ret stor stil. Det forekommer mig, at det rationaliseringsarrangement og den strukturrationalisering — ja, der bruges jo så mange fine ord i denne tid — der har fundet sted ved, at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har fået tilladelse til at importere møbler fra Kooperativt Förbundet i Sverige mod at eksportere danske møbler for et tilsvarende beløb, ikke kan undgå at føles mindre tilfredsstillende af de virksomheder, der ingen importret har og derfor er henvist til, hvis de skal indføre, at gøre det over dollarpræmiering. Der kan ikke i denne forbindelse, synes jeg, med rette henvises til den udveksling, der har fundet sted med køleskabe, ganske simpelt fordi det dér ikke drejer sig om, at en enkelt alene får lejlighed til at forhandle svenske køleskabe; de erhvervsdrivende får samme adgang til at forhandle svenske køleskabe som hidtil danske.

Jeg kunne lide at spørge, om der i større omfang sker udvekslinger af varer indenfor de nordiske kooperative forbund. Den højtærede minister vil sikkert forstå, at det her er et meget omtåligt område, jeg berører, for der er vel ikke så meget at sige til, at de erhverv, der bærer skattebyrderne, ikke ønsker at være eller blive dårligere stillet end de kooperative foretagender, der praktisk talt ikke betaler skat. Naturligvis er vi interesseret i det nordiske marked, men med lige adgang for alle og på lige betingelser. Det må ikke være sådan, at enkelte tager forskud på de fordele, der kan opnås ved et fælles marked, hvis det bliver gennemført. Det kan jo ske, at det varer lidt endnu, at dømme efter tonerne fra Fredensborg, og jeg kan måske i denne forbindelse nævne, at det akkurat er 67 år siden, C. F. Tietgen på det store handelsmøde fik vedtaget en